

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพื่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

กัมเศรษฐกิจ

■ ผศ.ดร.ปรีดา สุพจน์สิน
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)
www.econ.nida.ac.th

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund) และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund) ต่างมีวัตถุประสงค์เพื่อการเก็บออมเงินเพื่อยามเกษียณทั้งคู่ โดยมีรูปแบบของการออมที่ต่างกัน ซึ่งเมื่อวันที่ 20 พ.ย. 2558 ที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้ประกาศกฎเกณฑ์ใหม่เพิ่มเติม ภายใต้พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่มีความหมายกับชีวิตมนุษย์เงินเดือน

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ PVD นั้น เป็นช่องทางหนึ่งในการออมเงินของมนุษย์เงินเดือน โดยการสะสมเงินจำนวนหนึ่งจากเงินเดือนประจำตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ ซึ่งแต่ละบริษัทจะมีนโยบายในการสมทบเพิ่มเติมในส่วนของนายจ้างที่ต่างกัน โดยมีการพิจารณาอายุงานประกอบ ทั้งนี้ บริษัทจะมีการนำเงินเหล่านี้ไปลงทุนตามนโยบายที่ลูกจ้างประสงค์ ในขณะที่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หรือ RMF เป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมวินัยในการออม โดยมีมาตรการลดหย่อนภาษีมาจูงใจ ซึ่งแต่ละคนสามารถเลือกลงทุนกับกองทุนรวมของบริษัทจัดการใดก็ได้ตามความประสงค์ แต่จะขายคืนได้ก็ต่อเมื่ออายุครบ 55 ปี โดยลงทุนมาไม่น้อยกว่า 5 ปีตามข้อกำหนดเรื่องการลดหย่อนภาษี ซึ่งนับว่ากองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเป็นการเพิ่มโอกาสในการออมเงินนอกเหนือไปจากเงินออมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

ปัญหาอย่างหนึ่งของ PVD คือ แม้ว่าบริษัทอาจมีทางเลือกให้กับลูกจ้างในเรื่องของนโยบายการลงทุนที่ต่างกันออกไป แต่ก็ยังจำกัดอยู่ระดับหนึ่งตามที่บริษัทกำหนดหรือเลือกไว้ ต่างจาก RMF ซึ่งทางเลือกการลงทุนมีหลากหลายให้แต่ละคนได้ตัดสินใจเลือกตามระดับผลตอบแทนและระดับความเสี่ยงที่ตนต้องการ รวมถึงความถี่ในการให้โอกาสลูกจ้างเปลี่ยนนโยบายการลงทุนใน PVD ก็ต่างกันไปในแต่ละบริษัท ซึ่งต่างจาก RMF ที่สามารถลงทุน

เมื่อใดก็ได้ รวมถึงสามารถสับเปลี่ยนกองทุนได้ตามต้องการ จึงเห็นได้ว่า RMF มีความยืดหยุ่นมากกว่า และอีกประเด็นหนึ่งคือเรื่องจำนวนเงินภายใต้ PVD นั้น เมื่อลูกจ้างมีการสะสมเงินเข้ากองทุน นายจ้างจะสมทบเงินเข้าไปในกองทุนด้วย แต่มีข้อจำกัดที่ลูกจ้างไม่สามารถสะสมเงินได้เกินกว่าสัดส่วนที่นายจ้างสมทบ ทำให้เกิดข้อจำกัดในเงินออมส่วนนี้ที่ลูกจ้างไม่สามารถออมเงินได้มากเท่าที่ใจต้องการ

ดังนั้น ภายใต้พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฉบับใหม่ จึงได้เปิดโอกาสให้ลูกจ้างสามารถออมในอัตราที่สูงขึ้นและมากกว่าที่นายจ้างสมทบได้ ซึ่งการเพิ่มอัตรากการออมที่สูงขึ้นนี้ เป็นการส่งเสริมให้มีเงินออมเพียงพอสำหรับไว้ใช้หลังเกษียณควบคู่ไปกับการประหยัดภาษี เพราะเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพนั้นสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้

นอกจากนี้ ปัญหาอีกอย่างหนึ่งของ PVD คือ เมื่อลูกจ้างสิ้นสุดการทำงานกับบริษัท ไม่ว่าจะเพราะลาออก เปลี่ยนงานแต่นายจ้างใหม่ไม่มีกองทุน ลูกจ้างเปลี่ยนอาชีพไปประกอบอาชีพอิสระ โดนเลิกจ้างหรือเกิดกรณีที่นายจ้างยกเลิกกองทุนโดยอาจไม่เลิกกิจการ จะส่งผลให้ลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพ ซึ่งแม้ว่าในช่วงแรกจะยังสามารถคงเงินไว้ในกองทุนได้ต่อในระยะสั้นๆ ตามข้อบังคับกองทุน แต่ก็ไม่เกินระยะเวลา 6 เดือน หรือ 1 ปี ก็ต้องนำเงินก้อนที่สะสมไว้พร้อมทั้งผลประโยชน์ออกมา ทำให้ลูกจ้างรายนั้นเสียโอกาสที่จะออมเงินเพื่อวัยเกษียณในส่วนนี้อย่างต่อเนื่อง เพราะถ้าหากนำเงินออกมาเร็วกว่ากำหนดเงินอาจจะถูกนำไปใช้จ่าย ไม่บรรลุเป้าหมายการออมเพื่อการเกษียณ

ภายใต้พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฉบับใหม่นี้ จึงได้เปิดโอกาสของการออมให้ต่อเนื่องยิ่งขึ้น โดยสมาชิกกองทุนที่มีเหตุให้สิ้นสมาชิกภาพและเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดนั้น สามารถโอนเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่สะสมอยู่ ไปลงทุนต่อเนื่องในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้ (RMF for

PVD) นั่นคือ เปิดช่องทางให้โอนเงินจาก PVD ไป ออมต่อระยะยาวใน RMF ได้ แต่ต้องเป็น RMF ที่ระบุในหนังสือชี้ชวนอย่างชัดเจนว่าเป็น RMF ที่รับ โอนเงินจาก PVD ได้เท่านั้น (RMF for PVD) เนื่องจาก ต้องมีระบบจัดเก็บข้อมูลเพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี ต่างจาก RMF ปกติ

สำหรับลูกจ้างที่โอนเงินจาก PVD ไป RMF นั้น จะได้รับประโยชน์จากการออมเงินต่อเนื่องในระยะ ยาว มีอิสระในการเลือกนโยบายการลงทุนได้เอง ได้ รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเทียบเท่ากับการคงเงินไว้ ใน PVD คือไม่ถูกบังคับให้ต่อเนื่องเหมือน RMF ทั่วไป สามารถนับอายุสมาชิก PVD ต่อเนื่องกับ RMF ได้ เพื่อให้ได้รับยกเว้นภาษีเมื่อมีคุณสมบัติครบตาม หลักเกณฑ์ที่กรมสรรพากรกำหนด โดยเงิน PVD ที่ โอนไปนี้ไม่สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ บุคคลประจำปีได้อีก

จึงเห็นได้ว่า การย้าย PVD ไป RMF ได้นั้น เป็นประโยชน์มากสำหรับมนุษย์เงินเดือนที่จะได้ทั้ง การออมที่ต่อเนื่องและได้รับสิทธิประโยชน์ทาง ภาษีเหมือนเดิม และยังเป็นทางเลือกในการออมที่ ยืดหยุ่นมากขึ้น ทั้งในเรื่องของจำนวนเงิน จังหวะการ ลงทุน รวมถึงนโยบายการลงทุน ซึ่งทำให้มีโอกาสที่ จะสามารถสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนได้สูงขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ทำให้ชีวิตมนุษย์เงินเดือนดีขึ้น มาทันตาเห็น แต่ยังคงมีคำถามต่อเนื่องว่าจะ สามารถโอนย้าย PVD ไปยังกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ได้หรือไม่

ซึ่งหากไปพิจารณาวัตถุประสงค์การก่อตั้งกองทุน แล้วนั้น LTF จะถูกจัดตั้งขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ที่ต่าง กัน แม้ว่าจะมีมาตรการลดหย่อนภาษีมาจูงใจให้ลงทุน แต่ก็มิใช่เพื่อการออมสำหรับวัยเกษียณ ดังนั้นมนุษย์ เงินเดือนทั้งหลายได้คืบอย่าเอาศอก คิดแค่ว่า LTF มีข้อจำกัดด้านระยะเวลาที่น้อยกว่า แต่ควรพิจารณา ความเหมาะสมของแนวทางต่างๆ ที่กำหนดขึ้นมา ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นก็ทำให้มนุษย์เงินเดือนทั้งหลายได้ อยู่รอดปลอดภัย ใช้ชีวิตวัยเกษียณอย่างมีความสุข นั้นเอง PT